

Thema: "God waar bent u"

voorganger: Ds. G. H. Arnoldus

Welkom en mededelingen

Aansteken kaars van verbondenheid

Intochtslied Lied 906: 1, 2, 7, 8

1 God is tegenwoordig,
God is in ons midden,
laat ons diep in 't stof aanbidden.
God is in ons midden, laat nu alles zwijgen
alles in ons voor Hem neigen.
Wie de stem / heft tot Hem
sla de ogen neder, geve 't hart Hem weder.

2 God is tegenwoordig, die in 't licht daarboven
dag en nacht de engelen loven.
Heilig, heilig, heilig, zingen Hem ter ere
al de hoge hemelsferen.
Laat o Heer, / U ter eer,
ons lied ook U prijzen,
lof en dank bewijzen.

7 Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede,
afgezonderd in uw vrede.
Maak mij rein van harte, dat ik uwe klaar-
heid
schouwen mag in geest en waarheid.
Heer laat mij / even vrij
als een adelaar stijgen,
zo word ik U eigen.

8 Heer kom in mij wonen, zij mijn hart en
leven,
U ten heiligdom gegeven.
Gij die zo nabij zijt, wend mij toe uw we-
zen,
dat Ge in mij uw beeld kunt lezen.
Waar ik ga zit of sta,
laat mij U aanschouwen,
met een stil vertrouwen.

Votum en groet

Gebed om ontferming

Zingen Lied 23c: 1, 2, 4, 5

1 Mijn God, mijn herder, zorgt voor mij,
wijst mij een groene streek;
daar rust ik aan een stille stroom -
en niets dat mij ontbreekt.

2 Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,
doet mij zijn wegen gaan,
de paden van gerechtigheid,
ter ere van zijn naam.

4 Terwijl de vijand toe moet zien,
maakt U mijn tafel klaar.
U vult mijn beker, zalft mijn hoofd,
en redt mij in gevaar.

5 Uw trouw en goedheid volgen mij,
uw liefde, dag aan dag;
en wonen zal ik in Gods huis
zo lang ik leven mag.

Gebed bij de opening van de Schrift Aandacht voor de kinderen

Zingen Lied 935: 1, 2, 3

1 Je hoeft niet bang te zijn,
al gaat de storm tekeer,
leg maar gewoon je hand
in die van onze Heer.

2 Je hoeft niet bang te zijn
als oorlog komt of pijn.
De Heer zal als een muur
rondom ons leven zijn.

3 Je hoeft niet bang te zijn,
al gaan de lichten uit.
God is er en Hij blijft
als jij je ogen sluit.
Kinderen gaan naar de Kinderkerk

Schriftlezing: Psalm 77: 1-10, 14-21, Psalm 137: 1-4, 79: 1-4
door: Marianne van de Mheen.

Voor de koorleider. Op de wijs van Jedutun. Van Asaf, een psalm.

Luid roep ik God, ik schreeuw het uit,
luid roep ik God – dat Hij mij hoort.
Op de dag van mijn nood zoek ik de Heer,
bij nacht hef ik mijn handen, rusteloos,
mijn ziel laat zich niet troosten.
Ik denk aan God en moet zuchten,
mijn gedachten vermoeien mijn geest. sela
U laat me mijn ogen niet sluiten,
van onrust vind ik geen woorden,
ik zie terug op voorbije tijden,
op de dagen en jaren van vroeger,
bij nacht denk ik aan mijn spel op de snaren,
mijn hart zoekt, mijn geest vraagt:
Zou de Heer voor eeuwig verstoten,
zou Hij niet langer liefhebben?
Is zijn trouw voorgoed verdwenen,
zijn woord voor eens en altijd verstomd?
Vergeet God genadig te zijn,
verbergt zijn ontferming zich achter zijn toorn? sela

77: 14-21

Uw weg, God, is een heilige weg –
welke god is zo groot als onze God?
U bent de God die wonderen doet,
U hebt de volken uw macht getoond,
uw arm heeft uw volk bevrijd,
de kinderen van Jakob en Jozef. sela
Toen het water U zag, o God,
toen het water U zag, begon het te beven,
een huivering trok door de oceanen.
De wolken stortten water,
de hemel dreunde luid,
uw pijlen flitsten heen en weer,
uw donder rolde dreunend rond,
bliksems verlichtten de wereld,
de aarde trilde en schokte.
Door de zee liep uw weg,
door de wijde wateren uw pad,
maar uw voetsporen bleven onzichtbaar.
U leidde uw volk als een kudde
door de hand van Mozes en Aäron.

137: 1-4

Aan de rivieren van Babel,
daar zaten wij treurend
en dachten aan Sion.
Aan de wilgen op de oever
hingen wij onze lieren.
Daar durfden onze bewakers
te vragen om een lied,
daar vroegen onze beulen:
'Zing voor ons
een vrolijk lied uit Sion.'
Hoe zouden wij zingen
een lied van de HEER
op vreemde grond?

79: 1-4

God, vreemde volken hebben uw land bezet,
uw heilige tempel ontwijd
en Jeruzalem in puin veranderd.
De lijken van uw dienaren lieten zij liggen
als aas voor de vogels van de hemel,
het vlees van uw getrouwen als voedsel
voor de wilde dieren op aarde.
Hun bloed werd als water vergoten
rond Jeruzalem – en niemand die hen begroef.
Gehoond worden wij door onze naburen,
beschimpt en bespot door de volken rondom.

Zingen Lied 77: 1, 2, 4

1 Roepend om gehoor te vinden,
om bij God gehoor te vinden,
roep en smeed ik onverpoosd,
maar mijn ziel blijft ongetroost.
Nu de druk mij overmande,
hef ik tot de Heer mijn handen,
maar 't gedenken is mij pijn,
nu ik zonder God moet zijn.

2 's Nachts doet Gij mijn ogen staren.
Denkend aan het spel der snaren,
aan de dagen van weleer,
vindt mijn hart geen woorden meer.
En ik vraag aan mijn gedachten:
Laat de Heer voor immer smachten?
Neemt Hij hen die smekend staan
niet meer in genade aan?

4 God, op wat Gij eens verrichtte,
wil ik mijn betrouwen stichten.
Wat Gij eens gedaan hebt is
steeds in mijn gedachtenis.
Heel de wereld zag uw sterkte,
zag de wonderen die Gij werkte,

toen Gij, groot in heiligheid,
Jakobs volk hebt uitgeleid.

2e Schriftlezing: Exodus: 14: 21-28, 15: 1-2, Filippenzen: 4: 4-6

Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren met moeite vooruitkwamen. 'Laten we vluchten!' riepen ze. 'De HEER steunt de Israëlieten, Hij strijdt tegen ons!'

De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven.

15: 1-2

Toen zong Mozes, samen met de Israëlieten, dit lied ter ere van de HEER:

'Ik wil zingen voor de HEER,
zijn macht en majesteit zijn groot!
Paarden en ruiters wierp Hij in zee.
De HEER is mijn sterkte, mijn beschermer,
Hij heeft mij redding gebracht.
Hij is mijn God, Hem wil ik eren,
de God van mijn vader, Hem loof en prijs ik.

Filippenzen 4: 4-6

Laat de Heer uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd. Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. De Heer is nabij. Wees over niets bezorgd, maar vraag in alle omstandigheden aan God wat u nodig hebt en dank Hem in uw gebeden.

Zingen Lied 445: 1, 4

1 De nacht is haast ten einde,
de morgen niet meer ver.
Bezing nu met verblijden
de heldere morgenster.
Wie schreide in het duister
begroet zijn klare schijn
als hij met al zijn luister
straalt over angst en pijn.

4. God lijkt wel diep verborgen
in onze duisternis
maar schenkt ons toch een morgen
die vol van luister is.
Hij komt ons toch te stade
ook in het strengst gericht.
Zijn oordeel is genade,
zijn duisternis is licht.

Uitleg en verkondiging

Orgelspel en cornet

Gedachtenis

Zingen:

Welk een vriend is onze Jezus,
Die in onze plaats wil staan!
Welk een voorrecht, dat ik door Hem
Altijd vrij tot God mag gaan.
Dikwijls derven wij veel vrede,
Dikwijls drukt ons zonde neêr,
Juist omdat wij 't al niet brengen
In 't gebed tot onzen Heer.

Zingen Lied 886: 1, 2

1 Abba, Father, let me be
yours and yours alone.
May my will forever be
evermore your own.
Never let my heart grow cold.
Never let me go.
Abba, Father, let me be
yours and yours alone.

2 Abba, Vader, U alleen,
U behoort ik toe.
U alleen doorgrondt mijn hart,
U behoort het toe.
Laat mijn hart steeds vurig zijn,
U laat nooit alleen
Abba, Vader, U alleen,
U behoort ik toe.

Dankgebed, voorbede, stil gebed, Onze Vader

Aankondiging collecte

Kinderen komen terug uit de oppas en Kinderkerk

Slotlied Lied 898: 1, 3, 4

1 Een vaste burcht is onze God,
een wal die 't kwaad zal keren;
zijn sterke arm houdt buiten schot
wie zich niet kan verweren.
De vorst van het kwaad,
de aartsvijand staat
geharnast in 't veld;
in list en in geweld
kan geen hem evenaren.

3 Al wordt de wereld ook een hel
en 't leven niets dan lijden,
wij vrezen niet, – Immanuël
zal stellig ons bevrijden.
Hoe satan ook woedt
en wat hij ook doet,
't is machtloos geweld, –
zijn vonnis is geveld.
Eén woord en hij moet vallen.

4 Gods heilig woord alleen houdt stand,
Gods waarheid zal ons staven.
Hij leidt ons en met milde hand
schenkt Hij zijn geestesgaven.
Al rooft de tiran
ons wat hij maar kan,
ons goed en ons bloed, –
laat hem zijn overmoed!
Gods rijk blijft ons behouden.

Wegzending en zegen

Zingen 'amen'